

Josef Čapek mezi námi

1

2

3

4

5

Dnes nás oslovil pan Josef Čapek, přesněji jeho obrazy s námi dětmi. Obrazy jsou půvabné, krásně barevné, pozoruhodné. A také záhadné. Vždyť děti nemají namalovaný obličej! To si pak můžeme představovat ledasco, no řekněte! Mohou mít děti s něčím starosti, i když si hrají? Nevíte? My jsme o tom přemýšleli.

A tohle nás napadlo:

- holčička si nechce hrát s klukama
- kluk se bojí, že si kamarád ublíží
- děti se bojí, že bude pršet
- chlapečkovi se chce domů, ale maminka chce, aby byl venku
- chlapeček přemýšlí, kdo vyhraje zápas
- chlapeček přemýšlí o zítřku, myslí na školu, aby se mu podařil diktát
- chlapeček myslí na dvojku, kterou dostal ve škole
- chlapeček je vyděšený a starostlivý, že má holčička asi úraz
- holčička se poranila, bolí ji to
- chlapeček je smutný, protože si s ním děti nechtějí hrát
- chlapeček se bojí o pejska, protože jeho pejsek je zraněný
- děti se bojí, že rodiče budou křičet kvůli špatné známce
- děti se bojí, že nebudou mít kamarády
- děti mají starost o své zvířátko, aby mu bylo dobře
- dítě musí domů, ale ostatní ho nutí, ať zůstane ve hře
- dítě má starost, protože mu někdo pořád ubližuje
- dítě má strach z nového prostředí
- dítě má strach ze snů a strašidelných představ
- dítě má strach z cizího člověka, že ho někdo ukradne.

Vlastně jsme nejenom přemýšleli a povídali si, ale také hráli. Hráli jsme minipředstavení. Vytvořili jsme pět skupin. Každá skupina se inspirovala jedním obrazem a připravila si dva krátké příběhy. Nejprve všechny skupiny hrály situaci se zápletkou, neboli situaci pro děti problematickou. Jonáš ji důvěrně nazval špinavou. Pak jsme si navzájem představili situaci radostnou, neboli čistou.

Hrajeme ve skupinách – situace problematické, konfliktní

1. obraz) děti přicházejí s nápady různých her, neumějí se domluvit
2. obraz) děti vyhazují jednoho ze hry, protože už si s ním více nechtějí hrát
3. obraz) jeden vydírá ostatní v týmu, rozhoduje si, s kým bude hrát; všichni mu ustupují
4. obraz) holčička nechce půjčit hračku nikomu, pokaždé chce, aby bylo všechno podle ní
5. obraz) děti vyhazují kamaráda ze hry, kvůli tomu, že něco popletl a udělal chybu

Hrajeme ve skupinách – situace radostné, spokojené

1. obraz) děti přicházejí s různými hrami; hrají nejprve jednu hru, pak hrají druhou hru, zažijí si tak obě hry; na rozloučenou si vymýšlejí svůj rituál a plánují společné setkání
2. obraz) kamarádky si pomáhají; domlouvají se a vysvětlují pravidla té, která hru nezná
3. obraz) kluci hrají fotbal bez faulů, uznávají dovednost a sílu soupeře při hře
4. obraz) děti přijímají svoje nápady, zachraňují zajíčka z lesa
5. obraz) děti si hru volí hlasováním nebo rozpočítáváním, hrají si společně

Co nás napadalo na závěr?

- můžu brát do hry i jiného spolužáka, než obvykle
- je prima hrát si ve volném čase společně
- byl jsem ve hře mezi kamarády, a to bylo dobré
- při hraní situací jsem byla šťastná
- je důležité myslet na kamaráda a ptát se, jak se má, jak se cítí, jak se mu daří
- protože mě to dnes s kamarádem bavilo, tak mě napadlo se ho zeptat, jestli nechce chodit do družiny, abychom si tam mohli hrát společně
- některé situace byly hodně legrační
- je dobré umět se usmířit

Záznam jednoho školního dne ve II. B zapsala Jana Barnová

